

DR. SC. OMER HAMZIĆ

Dobrota (jednog) bivanja: Sadik Šehić Husejnov, 1936. – 2009.

Sadik Šehić, sin Huseina, rođen 1936. godine u Bosanskoj Krupi, ekonomista, književnik, publicista, historiograf, novinar, kulturni radnik, bibliofil, etnograf, zavičajni hroničar, organizator kulturnih i privrednih manifestacija, pjesnik istančanog lirskog senzibiliteta, nadareni prozaista, meraklija... utemeljitelj i organizator „Kikićevih susreta“, nosilac više nagrada i priznanja iz oblasti književnosti i publicistike, član Unije nezavisnih novinara Federacije Bosne i Hercegovine i Udruženja pisaca TK... lider penzionera TK–nakon kraće bolesti, umro je u subotu, 24. januara, 2009. godine u Gradačcu, gdje je sutradan i ukopan. Iza njega ostala su značajna djela i jedno lijepo sjećanje na čovjeka, što bi naš narod rekao–ljudinu, kojeg je uistinu krasila “dobrota bivanja” iz naslova jedne od njegovih brojnih knjiga.

Uz sve ostalo što je bio i što je radio u svom životu, Sadik Šehić je jedan od najvrednijih saradnika našeg časopisa gotovo od samog njegovog početka. Na njegovim stranicama objavio je više svojih publi-

stičkih i historiografskih radova. I ne samo to, on nas je podržavao u trenucima krize i ozbiljnog razmišljanja da “batalimo” čitav ovaj posao. Dolazio je, kad god je mogao na naše promocije na kojima je, iskazujući neskriveno divljenje i podršku, javno poručivao da možda nismo ni svjesni koliko važan i koristan posao radimo za Gračanicu. To je temeljio na vlastitom iskustvu. Nije mogao razumjeti da neko u Gračanici može biti protiv takvog projekta. Sjećam se, došao je zajedno sa svojim drugarom Esadom Sarajlićem, autorom nekoliko knjiga o Gradačcu, nekadašnjim predsjednikom općine Gradačac, da nas podrži na promociji 11. broja, 31. maja 2001. godine, tačno prije osam godina, pohvalio nas i govorio o položaju intelektualca u provinciji (faksmil tog njegovog izlaganja donosimo u ovoj rubrici).

Kao svom saradniku koji nije fizički više sa nama i kao čovjeku koji nas je, svojim djelom toliko zadužio, posvećujemo u cjelini rubriku „Riječ“ u ovom broju našeg časopisa, svjesni da je to isuviše malo,

naspram onog „mnogo“ što je Sadik Šehić ostavio nama u amanet.

Pored njegove detaljnije, ali ipak nepotpune bibliografije, ovim prilogom želimo skrenuti pažnju na jednu njegovu manju publikaciju, koja je prošla dosta nezapaženo u javnosti iako donosi zanimljive podatke o piscima: Hasanu Kikiću, Aliji Nametku, Midhatu Muratbegoviću i Muratu Šuvaliću. Riječ je o knjizi „Pisma i zapisi“, u izdanju Narodne i univerzitetske biblioteke u Tuzli (2001.) za koju je izvanredan pogovor napisao književnik Atif Kujundžić. Iz te knjige prenijet ćemo dijelove tog pogovora u kojem Kujundžić vrlo nadahnuto piše o liku i djelu (ali, nije pretjerano reći i čitavoj jednoj kulturnoj misiji) Sadika Šehića. Za ilustraciju, iz te knjige prenosimo vrlo zanimljivu Sadikovu priču o Hasanu Kikiću kao „pjesniku sirotinje“.

Donosimo i opširniji prilog (impresiju) dr. sc. Omera Hamzića o knjizi priča i novela „Iz sidžila jedne provincije“ na kojoj je Sadik Šehić jako dugo radio, ali nažalost, nije dočekao da ugleda svjetlo dana. Na kraju ove rubrike objavljujemo faksimil njegovog izlaganja na promociji 11. broja „Gračaničkog glasnika“, 31. 5. 2001. pod naslovom „Intelektualac u provinciji“.

Sadik Šehić Husejnov je rođen 10. aprila 1936. godine u Bosanskoj Krupi, ali je svim svojim bićem ostao neraskidivo vezan za Gradačac u kojem je završio srednju školu i ostao do kraja svog života. Gradačcu i njegovoj okolini, gdje je i proveo čitav svoj radni i stvaralački vijek, posvetio je nebrojeno mnogo historiografskih i etnografskih radova. Budući da se radi o tako obimnom, a prilično rasutom (po raznim publikacijama u jednom dugom vre-

Sadik Šehić (1936.–2009.)

menском periodu) djelu, možda neće biti moguće nikad sastaviti njegovu potpunu bibliografiju. Zato bi od velike koristi bilo objaviti jedan selektivan kritički izbor njegovih književnih i historiografskih radova koje, zasigurno, neće „potamniti vrijeme“. U svakom slučaju, obimnost tog spisateljskog opusa nudi i određeni kvalitet.

Prve svoje književne radove Sadik Šehić je objavio u časopisu „Razvitak“, Sisak 1954. godine, zatim u zagrebačkom časopisu *Polet*. Godine 1965. objavljena mu je priča „Dječaci“ u esperantskom časopisu *La infanoj tutamondo* (*Djeca cijelog svijeta*) koji je izlazio u Tokiju u izdavačkoj kući „Hajnboša“.

Bavio se pisanjem proze, poezije, književnom historijom, izučavanjem prošlosti gradačackog kraja i historije Bosne i Hercegovine. Svojim pričama, reportažama, crticama, historijskim zapisima i legendama o ljudima i događajima javljao se u skoro svim novinama i listovima Bosne i Hercegovine, Hrvatske, Makedonije, Slovenije, Srbije kao i u emisijama Radio

Sarajeva, Radio Beograda, Radio Novog Sada, Brčkog, Gračanice, Bosanskog Samca, Karlovca, Zagreba i Gradačca

Objavio je preko pet stotina radova iz oblasti literature, historiografije i historije, zapaženi su mu feljtoni u *Oslobođenju*, *Večernjem listu* Zagreb, *Frontu Slobode* Tuzla, *Politici* Beograd i drugim listovima. Bio je urednik književnog godišnjaka „Kikićevi susreti“ i više godina glavni organizator te književne manifestacije. Nosilac je više književnih i novinarskih nagrada, među kojima je i treća nagrada za priču na konkursu beogradskog ilustrovanog časopisa „Front“ (1978.), godišnja novinarska nagrada tuzlanskog „Fronta slobode“ (1978.), prva nagrada na Kupu „Radio reporter“ Radio Sarajeva za reportažu „Majka Munira“ itd. Ističemo njegove brojne radove o zavičajnim i drugim piscima, kao značajan izvor za književnu historiju, od koji vrijedi spomenuti sljedeće: Murat Šuvalić–književni buntovnik, *Krajiške novine*, Bihać, 1969., Murat Šuvalić–život i djelo, *Putevi*, Banja Luka, 1970., Murat Šuvalić duša Bosanske Krajine (uz stotu obljetnicu rođenja), *Behar* Zagreb, 1997., Murat Šuvalić–krajiški buntovnik (povodom obljetnice rođenja), *Oslobođenje*, Sarajevo 1997., Književno djelo Murata Šuvalića (povodom devedesete obljetnice rođenja), *Glasnik Rijaseta Islamske zajednice*, Sarajevo, 1992., Hasan Kikić u sjećanjima, *Osvit*, Karlovac, 1980., Hasan Kikić u elitnoj pripovjedačkoj reprezentaciji, *Karlovački tjednik*, 1980., Susret sa majkom književnika Hasana Kikića, *Pollet*, Zagreb, 1957., Hasan Kikić, književnik i borac, *Glas komuna*, Doboj, 1961., Hasan Kikić, učitelj, borac, književnik, *Glas*, Banjaluka 1986. i Ko je ubio ruka Hasana Kikića, *Slobodna Bosna*, Sarajevo 1991., Ko

je ubio Hasana Kikića (feljton), *Oslobođenje*, Sarajevo 1997., Hasan Kikić–narodni učitelj, *Putokaz*, Tuzla, 1986; Ahmed Muradbegović kroz život i kritike (feljton), *Oslobođenje*, Sarajevo 1998. (u povodu stote obljetnice rođenja); Prijateljstvo iz *Novog behara* (iz korespondencije književnika Huseina A.Šehića i Alije Nametka), *Most*, Mostar 2000; Književni zapis (Iz zaostale korespondencije između književnika Alije Nametka i Huseina Ahmeda Šehića), *Gračanički glasnik*, Gračanica, 2000. god.

Iz oblasti književne historije, historiografije i publicistike napisao je i objavio sljedeće knjige: „Hasan Kikić–učitelj, borac književnik“, 1986. godine; „Sahanlisci“ (knjiga humoreski i satira, ilustrovao Zuko Džumhur), 1989. godine; „Gradačac i njegova okolina“, 1990. godine; „Zmaj od Bosne“ (historijska studija), 1990. godine; „Zmaj od Bosne“ (Husein-kapetan Gradašćević između legende i povijesti), 1994. godine; „Sumbuluški zapisi Mula Vrcanije“, 1998. godine; „112 godina gradačackog suda“ (prva monografija ove vrste u BiH i ex Jugoslaviji), 1999. godine; „Dobrota bivanja“ (Monografija u povodu 20-te godišnjice „Kikićevih susreta“), 1999. godine; „Pisma i zapisi, nad očevom pismohranom“ (o književnicima A. Nametku, A. Muratbegoviću, M. Šuvaliću i H. Kikiću), 2001. godine; „Tvornica motornih dijelova Gradačac 1954–2004, godine uspjeha“, 2004. godine; „Romski snovi o krilatom konju“, 2005. godine; „Porodica Novalić“, 2008. godine; iza njega ostali su završeni, a neobjavljeni rukopisi: „Grad na ćenaru“ (zapis iz 1992. god.); „Iz sidžila jedne provincije“ (priče); „Nekoć sa zviždama“, (zbirka pjesama). □